

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 14.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2303** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба от П. Д. П., чрез адв. Б. Р., срещу Служба „Военна полиция“, [населено място], за заплащане на сума в размер на 150 лева, представляваща обезщетение за причинени преки имуществени вреди от заплащане на съдебно-деловодни разноски, както и 1000 лева, представляваща обезщетение за причинени преки неимуществени вреди както и 103 лева – мораторна лихва, считано от датата на увреждането до със съставяне на АУАН на 23.01.2018г. до предявяването на иска, причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Претендират се и разноските по делото.

В исковата молба е изложено както следва: на 23.01.2018г. бил съставен АУАН № 002244 от военна полиция [населено място], за нарушение на Закона за движение по пътищата. По съставения акт било издадено наказателно постановление № Г002244/26.01.2018 г., с което на ищеца било наложено административно наказание глоба в размер на 160 лева. С решение № 562623/14.12.2018 г. по нахд № 3833/2018 г. на 134 с-в при СРС е било отменено НП № Г002244/26.01.2018г. В рамките на съдебното производство ищецът заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева, която сума се претендира като имуществени вреди. Предвид образуваното административно наказателно производство ищецът преживял негативни последици както следва: нравствени, емоционални, психически, психологически терзания на

личността, накърнена чест, достойнство, като е било уронено доброто му име в обществото; изпитвал панически страх от неясния изход на административнонаказателното производство; ищецът изпаднал в състояние на депресия и безизходица; загубил доверие в административните органи; изпитвал страх и несигурност от „военна полиция“ и държавните институции; изпитвал стрес, уплах, неудобство и срам от воденото срещу него административнонаказателно производство; бил подложен на подигравки от колегите си относно обстоятелствата, при които бил съставен АУАН и НП. За тези негативни преживявания ищецът претендира сумата от 1000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди. Претендира още 103 лева мораторна лихва върху главницата по 1000 лева и законна лихва върху цялата сума от датата на завеждане на делото до окончателното и изплащане.

По реда на чл. 131 от ГПК ответникът Служба „Военна полиция“ С. е депозирал отговор, съгласно който признава иска за имуществени вреди в размер на 150 лева, като основателен, но не признава иска за неимуществени вреди, като излага подробни съображения за това. По същество счита, че инвокираното емоционално състояние на ищеца не е доказано предвид липсата на медицинска документация за състоянието на ищеца. По отношение на оплакванията, свързани с подигравки от колеги счита, че претенцията се осъществява по друг ред. Моли за възлагане на деловодните разноски на ищеца предвид признанието на иска за имуществени вреди и отхвърляне на иска за неимуществени вреди като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищецът П. Д. П. се представлява от адв. Б. Р., който пледира за уважаване на претенцията в пълен размер.

Ответникът – Служба „Военна полиция“ С., чрез процесуален представител юриск. П. аргументира неоснователност на иска за неимуществени вреди и признава иска за имуществени вреди в размер на 150 лева. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита предявения иск за частично основателен и доказан.

За да се произнесе по настоящето производство съдът съобрази следното:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че на П. Д. П. е съставен АУАН № 002244 от 23.01.2018 г. от служители на „Военна полиция“ [населено място], за нарушение на Закона за движение по пътищата. По съставения акт е издадено НП № Г002244/26.01.2018 г., с което на ищеца е наложено административно наказание глоба в размер на 160 лева. С решение № 562623/14.12.2018 г. по нахд № 3833/2018 г. на 134 с-в при СРС е отменено НП № Г002244/26.01.2018 г.

От приложените на л. 8 от делото и л. 17 от нахд № 3833/2018 г. копия на договор № 589438 за правна защита и съдействие се установява, че за процесуално представителство по нахд № 3833/2018 г. пред СРС е ангажиран адв. Б. Р.. Видно от протоколи от о.с.з. от 01.06.2018 г. и 14.09.2018 г. по нахд № 3833/2018 г. ищецът е представляван от адв. Б. Р..

За установяване на релевантните за случая обстоятелства са разпитани свидетелите К. Б. И. и Р. М. Д.. Свидетелят И. дава сведения, че ищецът е искрен човек и когато има лъжа той се притеснява. Сочи, че види ли „военна полиция“ се притеснява. Свидетелят Д. дава сведения, че след налагане на наказанието от „военна полиция“ ищецът е бил шокиран, наранено му е било чувството за самооценка. Двамата свидетели споделят, че ищецът търпял подигравки от колегите си.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно Тълкувателно постановление №2/19.05.2015г. по тълк.д.№2/2014 г., ОСК на ГК на ВКС I и II колегия на ВАС, на административните съдилища са подсъдни делата по искиове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искиове за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; а според чл. 4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Т.е. фактическият състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и най-накрая да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая вредите се претендират от незаконосъобразно наказателно постановление, във връзка с което, съдът съобрази следното:

По своята правна същност наказателното постановление представлява държавновластнически правораздавателен акт, който се издава в опростено състезателно производство след сезиране за решаване на конкретен административнонаказателноправен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган, неповратимост на решението му и отменимост единствено по съдебен ред. От друга страна, издаването на наказателни постановления представлява форма на административна дейност, свързана с налагане на санкции за неизпълнение или нарушение на административни задължения. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН със съдебно решение, представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините. В случая с решение № 562623/14.12.2018 г. по нахд № 3833/2018 г. на 134 с-в при СРС е отменено НП № Г002244/26.01.2018 г. Следователно, налице е първият елемент за ангажиране отговорността на ответника.

С Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС е разрешен въпроса и по отношение на причинната връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Прието е, че при предявени пред административните съдилища искиове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла чл. 4 от ЗОДОВ. Налице е и причинно – следствена, пряка връзка между

отменените наказателни постановления и направените деловодни разноси, представляващи претърпяна загуба, съизмеряваща се с паричните средства, които ищецът е заплатил за да реализира правото си на защита срещу незаконосъобразния акт на администрацията. Тези разходи са в пряка и непосредствена връзка и са извършени само по повод защитата на ищцата срещу наказателно постановление. В случай, че такова не е издадено от ответника, ищецът нямаше да направи тези разноси, съответно да претърпи имуществени вреди.

По делото не се спори по отношение на исковата претенция за имуществените вреди, както и за размера ѝ от 150 лева.

В исковото производство, каквото е настоящото, в тежест на ищеца е да докаже настъпването на вреди и техния размер. По отношение на претенцията за обезщетение на имуществени вреди и за установяване на техния размер като доказателство е представено копие на договор за правна защита и съдействие № 589438, приложен на л. 8 от настоящото дело и л. 17 от нахд № 3833/2018 г. В същият договор е посочено, че е договорено и изплатено възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

При така представените и събрани доказателства и признанието на ответника съдът намира, че ищецът е установил с пълно и главно доказване релевантните за спора факти, а именно вредата, т.е. направените разноси за процесуално представителство и техния размер по следните съображения:

Коментираните по-горе гражданскоправни волеизявления са оформени в бланков договор по образец, който се ползва с удостоверителна сила за направени плащания за правна защита и съдействие по административно наказателното дело. Договорът има силата на разписка между страните, съгласно т. 1 на Тълкувателно решение № 6/2013 г. по т. дело № 6/2012 г. на ОСГК. В същото тълкувателно решение е посочено, че в договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В цитирания договор, бл. № 589438 е отбелязано, че уговореното възнаграждение е платено, предвид на което съдът приема, че е доказано плащането на посочената в договора дата.

При гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск за имуществени вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ от П. Д. П. е доказан по основание и размер на 150 лева, представляващи заплатени разноси за процесуално представителство. Посочената сума от 150 лева следва да бъде присъдена ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 12.02.2019 г. на която датата е влязло в сила решение № 562623/14.12.2018 г. по нахд № 3833/2018 г. на 134 с-в при СРС, според отбелязването върху него.

По претенцията за неимуществени вреди:

Вредата като правен институт представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяващо се в претърпяване на болки и преживяване на страдания. ЗОДОВ не уточнява как се определя размерът на неимуществената вреда, поради което субсидиарно следва да се прилага гражданското законодателство и по-конкретно – разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, който дава възможност за определянето на вредите по справедливост.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с

преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. При формиране размера на обезщетението за неимуществени вреди се отчита степента и характера на преживените болки и страдания от ищеца и е свързано с преценката на конкретни обективно настъпили обстоятелства, включително и периода, през който те са търпени. Също така спазването на принципа на справедливостта означава, че размерът на обезщетението трябва да е съобразен с характера и изражението на вредата, при отчитане на икономическия стандарт в страната, като обезщетението не трябва да бъде източник на обогатяване.

Предявеният от ищеца иск за неимуществени вреди в размер на 1 000 лева – главница и мораторна лихва в размер на 103 лева от датата на увреждането със съставяне на АУАН на 23.01.2018 г., се обосновава с нравствени, емоционални, психически, психологически терзания на личността, накърнена чест, достойнство, като е оронено доброто му име в обществото, както и чувството му за самооценка, което от своя страна довело и до негативни последици върху здравословното му състояние. Испитвал панически страх от изхода на административно-наказателното производство, както и неудобство и срам от наложените му административни наказания. Изпаднал в състояние на депресия и безизходица, като загубил и доверие в административните органи. За доказване на същите по делото са разпитани свидетелите К. И. и Р. Д..

С оглед на така събраните гласни доказателства съдът счита, че не се доказват посочените в исковата молба преживявания на ищеца, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, пряка и непосредствена последица от наложената административна санкция.

Със свидетелските показания на двамата свидетели, разпитани в хода на съдебното производство се установява, че ищецът е преживял негативни емоции, притеснения, страх. От същите се установява още, че ищецът е бил обект на подигравки. Съдът намира, че не се доказва наличие на причинна връзка (пряка и непосредствена) на претендираните негативни преживявания от подигравките и отмененото наказателно постановление. Налице е опосредяване от трети лица (извършители), което изключва възможността за търсене на отговорност от ответника за издаденото наказателно постановление.

Действително, нормално е човек бъде ядосан, когато му бъде наложено административно наказание, особено, ако смята, че не е виновен. Само по себе си обаче, това не може да доведе до никакви особено съществени негативни преживявания, които да подлежат на обезщетяване, освен, ако не се касае за изключително тежко и несправедливо наказание като размер и вид наказателна репресия /отнемане на права за упражняване на дейност като лишаване от правоуправление на МПС/. Наложената глоба в размер 160 лева, съдът счита, че не може да предизвика такива силни негативни /стресови/ преживявания, каквито се твърдят в процесния случай. По делото от страна на ищеца не се сочат писмени доказателства за установяване на претърпените неимуществени вреди върху здравето му – потърсена лекарска или друга помощ във връзка с преживения към момента на издаване на наказателното постановление, стрес или особено силни негативни емоции пред свидетели при воденото на производството. Съдът споделя становището на ответника, че депресивните състояния се доказват с медицинска документация, каквато не е ангажирана по делото.

Не се доказва по делото преживените притеснения и негативни емоции да са с висока степен на интензитет, нито че са продължили през целия исков период. Не се съдържат в свидетелските показания и данни за твърдението на лицето, че е разклатено доверието му в институциите, доколкото проведеното от него обжалване е дало своевременно резултат.

Трябва да се има предвид, че в доктрината се поддържат разнообразни виждания относно същността и обхвата на неимуществените вреди, разбирането, че те се отнасят до емоционалния живот на пострадалия и включват физическите и моралните страдания, предизвикани от действията на други лица. Но не всяко увреждане обаче е релевантно /и съответно подлежащо на обезщетяване/, а само онова, което се характеризира с продължителност и по-висока степен на интензивност. Настъпило като последица от отменения акт увреждане на ищеца не бе установено по делото.

Прилагайки правилото, че недоказаният факт е неосъществен факт, разпределящо неблагоприятните правни последици от носената в процеса доказателствена тежест, настоящият съдебен състав приема, че липсват доказателства за претърпени от ищеца значителни неимуществени вреди, включително оказали влияние на здравословното състояние на ищеца /според твърденията му/, извън рамките на обичайните притеснения за изхода на делото, поради което исковата претенция в тази си част следва да бъде отхвърлена изцяло. Отхвърлянето на главната претенция за неимуществените вреди се следва и от отхвърляне на акцесорната такава за мораторни лихви върху сумата от 1000 лева, според заявеното в исковата молба, както и по отношение на законната лихва върху същата сума.

В съответствие с нормата на чл. 81 от ГПК съдът следва да се произнесе и по претенциите на страните за присъждане на разноски.

По делото от страна на ищеца е направено искане за присъждане на направените в настоящото производство разноски. От страна на ответника е направено искане за прилагане на разпоредбата на чл. 78, ал. 2 от ГПК.

Съгласно чл.78, ал.2 от ГПК ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. За да бъде приложена разпоредбата на чл. 78, ал.2 от ГПК следва да са налице кумулативно две предпоставки, а именно: признаване на иска от ответника и последният да не е станал повод за образуване на делото. В случая, ответникът изрично прави признание на иска в частта за имуществените вреди, но пък е дал повод за завеждане на иска с издаване на отмененото наказателно постановление.

Следователно на ищеца следва да се присъдят направените в настоящата инстанция разноски за адвокат, само съразмерно на уважената част от обективно съединените икове, а именно 150 лева имуществени вреди + 1000 лева неимуществени вреди + 103 лева мораторни лихви за неимуществените вреди или общо 1253 лева цена на иск, при уважени 150 лева и договорено и заплатено адвокатско възнаграждение 300 лева (л. 7 от делото), то се следват 37 лева възнаграждение за представителство пред АССГ, както и 10.97 лв, представляващи заплатената държавна такса за водене на делото, общо

47,97 лева.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. С изменението на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ в ред. ДВ, бр. 94/2019г. се предвиди отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, ако последният е бил защитаван от юрисконсулт при пълно или частично отхвърляне на иска. Съгласно чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима на основание § 1 от ЗР на ЗОДОВ във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв. Настоящото дело не се характеризира с фактическа и правна сложност, разгледано е и решено в рамките на две съдебни заседания, поради което съдът определя сумата от 100 лева възнаграждение, съобразно отхвърлената част на иска, за процесуалното представителство на юрисконсулт П.. По този начин, при извършена компенсация на разноските, следва да бъде осъден ищецът по делото да заплати разликата между двете присъдени суми, а именно: 52,03 лева.

С оглед на изложените мотиви и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСЪЖДА Служба „Военна полиция“ към Министерство на отбраната да заплати на П. Д. П., ЕГН [ЕГН] обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на отмененото НП № Г002244 от 26.01.2018 г., издадено от началник отдел „КОДВТ“, Военна полиция, в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, ведно със законната лихва, считано от 12.02.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер от 1000 /хиляда/ лева – главница и мораторна лихва в размер на 103 /сто и три/ лева в резултат на отмененото НП № Г002244 от 26.01.2018г., издадено от началник отдел „КОДВТ“, Военна полиция, от датата на увреждането със съставяне на АУАН на 23.01.2018 г. до завеждането на иска, ведно със законната лихва от датата на завеждането на иска до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА П. Д. П., ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Служба „Военна полиция“ към Министерство на отбраната сумата от 52,03 /петдесет и два лева и три стотинки/ лева, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните, чрез Административен съд София-град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

